

Monitoring Legislacji Międzynarodowej

Monitoring działań w UE (legislacja, publikacje) – 14 czerwca 2024 r.

- **Informacje generalne o prawie UE – akty prawne i dokumenty strategiczne**

Technologia informatyczna w zastosowaniach celnych – Decyzja 2009/917/WSiSW w sprawie stosowania technologii informatycznej do potrzeb celnych

Decyzja, która ma zastosowanie od dnia 27 maja 2011 r, zastępuje ona i aktualizuje przyjętą w 1995 r. konwencję w sprawie systemu informacji celnej (konwencję CIS) i dostosowuje ją do rozporządzenia (WE) nr 766/2008, które zmienia rozporządzenie (WE) nr 515/97 w sprawie współpracy między państwami UE a Komisją Europejską w celu zapewnienia prawidłowego stosowania przepisów prawa celnego i rolnego. Celem CIS jest pomoc w zapobieganiu, śledzeniu i ściganiu poważnych naruszeń przepisów krajowych dzięki szybszemu przekazywaniu informacji i zwiększaniu skuteczności procedur współpracy i kontroli celnej państw UE.

CIS składa się z centralnej bazy danych, do której dostęp można uzyskać z każdego państwa UE. Zawiera on wyłącznie dane niezbędne do osiągnięcia celu systemu, w tym dane osobowe, obejmujące następujące kategorie:

- towary (wyroby, które można kupić lub sprzedać);
- środki transportu;
- przedsiębiorstwa;
- osoby;
- tendencje w zakresie nadużyć finansowych;
- dostępna wiedza specjalistyczna;
- przedmioty zatrzymane, zajęte lub skonfiskowane;
- gotówka zatrzymana, zajęta lub skonfiskowana.

Do ochrony danych ma zastosowanie dyrektywa (UE) 2016/680, chyba że decyzja stanowi inaczej. CIS zawiera dane (w tym dane o charakterze osobistym) niezbędne do osiągnięcia celu systemu w drodze prowadzenia działań takich jak obserwacja, składanie sprawozdań, niejawni nadzór, kontrole szczególne oraz analiza strategiczna i operacyjna. Decyzja nie narusza praw podstawowych i jest zgodna z zasadami uznanymi w szczególności w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej. Nie uniemożliwia ona państwom UE stosowania ich konstytucyjnych zasad dotyczących publicznego dostępu do dokumentów urzędowych. Jedynie państwa UE dostarczające dane do bazy danych CIS mają prawo zmieniać, uzupełniać lub usuwać wprowadzone dane. Dane są zatrzymywane wyłącznie przez okres konieczny do osiągnięcia celu, w którym zostały wprowadzone. Państwo dostarczające co najmniej raz w roku dokonuje przeglądu danych pod kątem konieczności ich zatrzymywania.

Została utworzona specjalna baza danych (baza danych rejestru celnego dla celów identyfikacyjnych), dzięki której organy krajowe wiedzą, czy inne państwa UE prowadzą lub prowadziły dochodzenia względem osób lub przedsiębiorstw, w stosunku do których one same prowadzą dochodzenia. Na potrzeby tej bazy danych państwa UE przekazują sobie nawzajem, a także Europolowi i Eurojustowi, wykaz poważnych naruszeń przepisów krajowych, które podlegają karze pozbawienia wolności na maksymalny okres co najmniej 12 miesięcy lub grzywnie w wysokości co najmniej 15 000 EUR. Państwo UE nie jest zobowiązane wprowadzać informacji do tej specjalnej bazy danych, jeżeli zakłócałoby to porządek publiczny

lub szkodziło innym podstawowym interesom. Dane są zatrzymywane przez okres trzech lat, jeżeli nie stwierdzono żadnego naruszenia. Usuwa się je, jeżeli upłynęło 12 miesięcy od ostatniej czynności dochodzeniowej. Okres ten jest wydłużany do sześciu lat, jeżeli stwierdzono naruszenie, ale nie wydano wyroku skazującego, lub do dziesięciu lat, jeżeli wydano wyrok skazujący.

Każde państwo UE wyznacza krajowy organ nadzorczy lub krajowe organy nadzorcze odpowiedzialne za ochronę danych osobowych, które niezależnie nadzorują dane osobowe objęte zakresem stosowania decyzji. Ustanowiono również wspólny organ nadzorczy składający się z dwóch przedstawicieli z każdego państwa UE reprezentujących odnośny krajowy organ nadzorczy. Europejski Inspektor Ochrony Danych nadzoruje działania Komisji w dziedzinie CIS. Komitet złożony z przedstawicieli administracji celnych państw UE, w którego prace włączona jest Komisja, odpowiada za wprowadzanie w życie i prawidłowe stosowanie decyzji (w tych sprawach podejmuje on decyzje jednomyślnie) oraz za sprawne działanie CIS pod względem technicznym i operacyjnym (w tych sprawach podejmuje on decyzje większością dwóch trzecich głosów).

Więcej informacji:

<https://eur-lex.europa.eu/eli/dec/2009/917/oj>

- **Prowadzone procesy konsultacyjne, projekty, stanowiska:**

1. Unijne prawo ochrony środowiska i przepisy dotyczące pomocy państwa – dostęp do wymiaru sprawiedliwości w odniesieniu do decyzji w sprawie pomocy państwa (rozporządzenie)

Konsultacje publiczne przepisów prawa ochrony środowiska oraz konkurencji w UE – na podstawie analizy Konwencji z Aarhus, Rozporządzenia (WE) nr 1367/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 września 2006 r. w sprawie zastosowania postanowień Konwencji z Aarhus o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska do instytucji i organów Wspólnoty oraz Komunikatu KE w sprawie „ustaleń przyjętych przez Komitet ds. Przestrzegania Konwencji z Aarhus w sprawie ACCC/C/2015/128 w odniesieniu do pomocy państwa: analiza implikacji ustaleń i ocena dostępnych wariantów” – I Etap legislacyjny – Zaproszenie do zgłaszania uwag. Ostateczny termin na przesłanie opinii to 27 czerwca 2024 r.

Przedmiotowa inicjatywa obejmuje dwie części:

1. na podstawie analizy dowodów potwierdzających może zostać przedstawiona nowa procedura, która zapewni dostęp do wymiaru sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska i związanych z decyzjami UE w sprawie pomocy państwa, przy uwzględnieniu międzynarodowych zobowiązań UE w zakresie ochrony środowiska
2. aktualizację przepisów proceduralnych w celu odzwierciedlenia najnowszych zmian w praktyce Komisji oraz w orzecznictwie, związanych z rozpatrywaniem spraw dotyczących pomocy państwa.

UE i jej państwa członkowskie są stronami konwencji z Aarhus o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska („konwencja z Aarhus”). UE wdrożyła swoje przepisy w odniesieniu do instytucji i organów UE rozporządzeniem (WE) nr 1367/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 września 2006 r. zmienionym rozporządzeniem (UE) 2021/1767 z dnia 6 października 2021 r. („rozporządzenie w sprawie konwencji z Aarhus”). Decyzje w sprawie pomocy państwa, w przypadku których Komisja działa jako administracyjny organ odwoławczy zgodnie z postanowieniami Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) są wyłączone z zakresu stosowania rozporządzenia w sprawie konwencji z Aarhus.

Komitet ds. Przestrzegania Konwencji z Aarhus (ACCC) stwierdził, że nie zapewniając żadnej procedury przewidzianej w art. 9 ust. 3 konwencji z Aarhus dającej członkom społeczeństwa dostęp do procedur administracyjnych lub sądowych pozwalających zaskarżyć decyzje w sprawie środków pomocy państwa podjęte przez Komisję Europejską na podstawie art. 108 ust. 2 TFUE, które naruszają prawo Unii dotyczące środowiska, UE nie przestrzega art. 9 ust. 3 i 4 konwencji z Aarhus (ustalenia ACCC).

12 lipca 2021 r. w kontekście nowelizacji rozporządzenia w sprawie konwencji z Aarhus Komisja zobowiązała się do podjęcia w następstwie ustaleń ACCC działań polegających na analizie implikacji i ocenie dostępnych wariantów, z uwzględnieniem przepisów prawa Unii dotyczących pomocy państwa. Komisja przeprowadziła konsultacje z zainteresowanymi stronami i 17 maja 2023 r. przyjęła komunikat („komunikat”). W komunikacie zauważono, że stanowiska zainteresowanych stron odnośnie do przedstawionych im wariantów były podzielone, co wzmacnia potrzebę dalszej starannej oceny w celu znalezienia optymalnego rozwiązania. Komisja stwierdziła w komunikacie, że aby zapewnić zgodność z ustaleniami ACCC, konieczne jest dostosowanie istniejących ram prawnych lub podjęcie równoważnych środków. Projekt takiego dostosowania powinien zachować efektywność kontroli pomocy państwa i w jak najbardziej wydajny sposób uzupełniać możliwości odwoławcze na szczeblu krajowym.

Link: <https://pracodawcy.pl/unijne-prawo-ochrony-srodowiska-i-przepisy-dotyczace-pomocy-panstwa-dostep-do-wymiaru-sprawiedliwosci-w-odniesieniu-do-decyzji-w-sprawie-pomocy-panstwa-rozporzadzenie/>

2. Kompleksowa umowa gospodarczo-handlowa (CETA) między UE a Kanadą – ocena

Konsultacje publiczne przepisów prawa gospodarczego w UE (prawo handlowe) – ocena na podstawie analizy Kompleksowej umowy gospodarczo-handlowej (CETA) między Kanadą, z jednej strony, a Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z drugiej strony – II Etap legislacyjny – Konsultacje publiczne. Ostateczny termin na przesłanie opinii lub wypełnienie kwestionariusza online udostępnionego przez KE to 16 września 2024 r.

Kompleksowa umowa gospodarczo-handlowa (CETA) określa ramy zrównoważonego, perspektywicznego i korzystnego dla obu stron partnerstwa handlowego i gospodarczego między UE a Kanadą.

21 września 2022 r. upłynęło pięć lat tymczasowego stosowania CETA. UE i Kanada podpisały CETA 30 października 2016 r. Umowa ta weszła tymczasowo w życie 21 września 2017 r. po jej ratyfikacji przez Parlament Europejski i Radę. Dotychczas umowę ratyfikowało 17 państw członkowskich (stan z listopada 2023 r.).

Komisja opublikuje z tej okazji opartą na dowodach ocenę CETA, w której przeanalizuje jej skutki gospodarcze, społeczne i środowiskowe po pięciu latach tymczasowego stosowania.

Cele CETA obejmują: (i) dalsze zacieśnianie bliskich stosunków gospodarczych między stronami umowy; (ii) stworzenie rozszerzonego i bezpiecznego rynku dla towarów i usług stron umowy poprzez zmniejszanie i eliminowanie barier w handlu i inwestycjach; (iii) ustanowienie jasnych, przejrzystych, przewidywalnych i wzajemnie korzystnych zasad regulujących stosunki handlowe i inwestycyjne między stronami umowy; (iv) wspieranie zrównoważonego rozwoju i zapewnienie, by handel międzynarodowy przyczyniał się do realizacji celów gospodarczych, społecznych i środowiskowych oraz (v) zagwarantowanie zgodności postanowień umowy z międzynarodowymi normami pracy i ochrony środowiska.

Ogólnym celem konsultacji z zainteresowanymi stronami jest zapewnienie wszystkim zainteresowanym stronom możliwości wyrażenia opinii na temat:

- skuteczności umowy w promowaniu handlu i inwestycji oraz w przyczynianiu się do zrównoważonego rozwoju (w tym pod względem gospodarczym, społecznym, praw człowieka i ochrony środowiska);
- efektywności w stosunku do wykorzystanych zasobów (m.in. czy z osiągnięciem celów wiąże się zbędne koszty i złożoność prawna);
- adekwatności CETA dla obecnych potrzeb handlowych i gospodarczych oraz wyzwań stojących przed UE, państwami członkowskimi i Kanadą oraz
- jej spójności z celami polityki handlowej i innych polityk zewnętrznych UE.

Główne zainteresowane strony po stronie UE to: przedsiębiorstwa i stowarzyszenia przedsiębiorców, związki zawodowe, organizacje pozarządowe, środowiska akademickie i ogół społeczeństwa.

Link: <https://pracodawcy.pl/kompleksowa-umowa-gospodarczo-handlowa-ceta-miedzy-ue-a-kanada-ocena-2/>

- **Publikacje oraz inne informacje:**

1. Procedura składania wniosków

Ogólne informacje na temat wyboru odpowiedniej procedury składania wniosków w zależności od trybu zarządzania i programu, w ramach którego składa się wniosek.

W każdym zaproszeniu do składania wniosków lub ofert określone są osobne kryteria, wymagania i etapy. Przebieg procesu składania wniosku jest opisany w zaproszeniu.

Po ustaleniu, że wniosek spełnia kryteria kwalifikowalności określone w danym zaproszeniu konieczna może być rejestracja w specjalnej bazie danych – informacje na temat tego, czy należy to zrobić – a jeśli tak, to w jaki sposób – będą zawarte w wytycznych dotyczących tego zaproszenia. Dobrym rozwiązaniem może być również znalezienie partnera.

Przygotowanie i złożenie wniosku zajmie trochę czasu, więc najlepiej zacząć ten proces z odpowiednim wyprzedzeniem. Wszystkie potrzebne dokumenty i wzory będą wymienione w wytycznych dotyczących wybranego zaproszenia – należy ściśle stosować się do zawartych w nich instrukcji. W przeciwnym wypadku instytucja zamawiająca może zdyskwalifikować wniosek jako niedopuszczalny.

Aby otrzymać finansowanie unijne, należy postępować zgodnie z określonymi przepisami i procedurami. Nie da się tego uniknąć – chodzi o zagwarantowanie, że każde euro zostanie wydane w sposób przejrzysty i prawidłowy, z korzyścią dla obywateli Unii. UE stale pracuje również nad uproszczeniem i unowocześnieniem przepisów budżetowych oraz nad zapewnieniem obywatelom dostępu do środków UE umożliwiających im realizację ich pomysłów.

Aby wniosek został rozpatrzony, musi być kompletny, zwięzły i złożony w terminie za pośrednictwem elektronicznego systemu składania wniosków.

Programy finansowane ze środków UE są realizowane w ramach jednego z trzech możliwych trybów zarządzania: bezpośredniego, dzielonego lub pośredniego. Procedura składania wniosków różni się w zależności od trybu i programu, w ramach którego składa się wniosek.

Zarządzanie bezpośrednie

Procedura składania wniosków odbywa się za pośrednictwem portalu Komisji Europejskiej o finansowaniu i przetargach. W przypadku zarówno dotacji, jak i przetargów procedura składania wniosków zazwyczaj obejmuje: znalezienie zaproszenia, którego kryteria kwalifikacji można spełnić, znalezienie partnera projektu, założenie konta w portalu, zarejestrowanie swojej organizacji i złożenie wniosku.

Szczegółowe informacje można znaleźć w portalu o finansowaniu i przetargach.

Zarządzanie dzielone

Administracje państw członkowskich są odpowiedzialne za procedury kwalifikacji i wyboru, a także za monitorowanie i zarządzanie, w tym w zakresie płatności.

Państwa członkowskie muszą zapewnić zgodność z przepisami rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów, które określa wspólne ramy prawne dla ośmiu funduszy podlegających zarządzaniu dzielonemu. Są to:

- Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego;
- Fundusz Spójności;
- Europejski Fundusz Społeczny Plus;
- Europejski Fundusz Morski i Rybacki oraz fundusze, które są nowe w stosunku do lat 2014–2020:
- Fundusz na rzecz Sprawiedliwej Transformacji;
- Fundusz Azylu, Migracji i Integracji;
- Instrument na rzecz Zarządzania Granicami i Wiz oraz
- Fundusz Bezpieczeństwa Wewnętrznego.

Więcej informacji można znaleźć na stronie dotyczącej regionalnych i krajowych organów finansujących w ramach budżetu UE na lata 2014–2020. Strona internetowa zawierająca wykaz punktów kontaktowych we wszystkich państwach członkowskich, w tym informacje dotyczące finansowania z programów w ramach budżetu UE na lata 2021–2027, jest w przygotowaniu.

Zarządzanie pośrednie

W przypadku wniosków o przyznanie środków zarządzanych przez partnera wykonawczego w trybie zarządzania pośredniego należy postępować zgodnie z procedurą składania wniosków określoną przez tego partnera wykonawczego – będzie on pełnił rolę instytucji zamawiającej. Na stronie internetowej partnera wykonawczego należy zapoznać się ze szczegółowymi wymaganiami dotyczącymi procedury składania wniosków.

Poniżej przedstawiono wykaz stron internetowych przykładowych partnerów wykonawczych, którzy przyznają środki unijne w ramach zarządzania pośredniego.

Organizacje międzynarodowe

- rodzina Narodów Zjednoczonych (ONZ);
- Bank Światowy;
- Międzynarodowy Fundusz Walutowy (MFW);
- Europejski Bank Odbudowy i Rozwoju (EBOR);
- Rada Europy;
- Afrykański Bank Rozwoju;
- Azjatycki Bank Rozwoju;
- Organizacja Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD);
- Międzynarodowy Komitet i Federacja Czerwonego Krzyża.

Wyspecjalizowane organy unijne

- Europejski Bank Inwestycyjny (EBI);
- Europejski Fundusz Inwestycyjny (EFI).

Agencje zdecentralizowane

Agencje zdecentralizowane przyczyniają się do wdrożenia polityki UE poprzez wykonywanie zadań technicznych i naukowych. Ułatwiają współpracę pomiędzy UE i władzami krajowymi poprzez gromadzenie i udostępnianie wiedzy technicznej i specjalistycznej obu stron. Należą do nich np.:

- Europejskie Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób (ECDC);
- Agencja Unii Europejskiej ds. Współpracy Wymiarów Sprawiedliwości w Sprawach Karnych (Eurojust);
- Europejska Agencja Środowiska (EEA);
- Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA);
- Europejska Agencja Straży Granicznej i Przybrzeżnej (Frontex);
- Agencja Praw Podstawowych Unii Europejskiej (FRA);
- Europejska Agencja Leków (EMA);
- Europejski Instytut ds. Równości Kobiet i Mężczyzn (EIGE);
- Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji (SRB);
- Europejski Urząd Wsparcia w dziedzinie Azylu (EASO).

Wspólne przedsięwzięcia (partnerstwa publiczno-prywatne)

- Inicjatywa na rzecz Bioprzemysłu;
- Wspólne Przedsięwzięcie „Czyste Niebo 2”;
- Wspólne przedsięwzięcie „Podzespoły i układy elektroniczne w służbie wiodącej pozycji Europy”;
- Wspólne Przedsiębiorstwo na rzecz Technologii Ogniw Paliwowych i Technologii Wodorowych;
- Fusion for Energy;
- Inicjatywa w zakresie leków innowacyjnych;
- SESAR;
- Shift2Rail;
- Wspólne Przedsięwzięcie w dziedzinie Europejskich Obliczeń Wielkiej Skali (EuroHPC).

Organy krajowe

Państwa członkowskie wyznaczają określone organy do celów realizacji konkretnych programów UE lub zarządzania możliwościami finansowania ze środków unijnych. Są nimi np.:

- agencje krajowe programu Erasmus+;
- organizacje działające w dziedzinie rozwoju i współpracy, z którymi Komisja podpisała umowę ramową, takie jak Agence Française de Développement (AFD), Agenzia Italiana per la Cooperazione allo Sviluppo (AICS), Deutsche Gesellschaft für Internationale Zusammenarbeit (GIZ) GmbH lub Swedish International Development Cooperation Agency (Sida);
- krajowe banki prorozwojowe zaangażowane we wdrażanie Funduszu InvestEU.

Jak zostać partnerem wykonawczym

Podmioty lub osoby, które chcą pracować w ramach zarządzania pośredniego, muszą należeć do określonych kategorii zdefiniowanych w rozporządzeniu finansowym, w którym ustanowiono ramy korzystania z budżetu Unii. Przed uzyskaniem takiego pozwolenia muszą również przeprowadzić ocenę ex ante swoich systemów, zasad i procedur, aby zapewnić bezpieczne zarządzanie przyznanymi im środkami unijnymi.

Link: <https://pracodawcy.pl/procedura-skladania-wnioskow/>

2. [#FinansowyStart: Sięgaj po fundusze z PFR. Od warsztatów do źródeł finansowania](#)

Polski Fundusz Rozwoju przedstawia kolejne informacje w ramach cyklu #FinansowyStart, w ramach którego prezentowane są aktualne możliwości dofinansowania dla firm z obszaru cyfryzacji, innowacji i zrównoważonego rozwoju na nadchodzące miesiące.

Zaplanuj i sięgnij po fundusze ze wsparciem PFR!

#Nawigator konkursów

#Cyfryzacja

[Dig. IT Wsparcie transformacji cyfrowej polskich MŚP](#)

Daty naboru: planowane.

Więcej [pod linkiem.](#)

#Zrównoważony rozwój

[Kredyt ekologiczny](#)

Dla kogo: mikroprzedsiębiorstwa, MŚP, przedsiębiorstwa small mids, przedsiębiorstwa mid-caps.

Daty naboru: 25.04.2024 - rozpoczęcie składania wniosków

Więcej [pod linkiem.](#)

[1.3 Gospodarka o obiegu zamkniętym w MŚP](#)

Dla kogo: mikroprzedsiębiorstwa, MŚP.

Daty naboru: 13.06-19.12.2024

Więcej [pod linkiem.](#)

[Inwestycje we wdrażanie technologii i innowacji środowiskowych, w tym związanych z GOZ, Krajowy Plan Odbudowy](#)

Dla kogo: mikroprzedsiębiorstwa, MŚP.

Daty naboru: 25.06-20.08.2024

Więcej [pod linkiem.](#)

#Innowacje

[I priorytet FENG: Wsparcie dla przedsiębiorców, Działanie 1.1 Ścieżka SMART](#)

Dla kogo: mikroprzedsiębiorstwa, MŚP.

Daty naboru: 27.06-24.10.2024

Więcej [pod linkiem.](#)

Link: <https://pracodawcy.pl/finansowystart-siegaj-po-fundusze-z-pfr-od-warsztatow-do-zrodel-finansowania/>

3. [Ekspertyza Deloitte: Dyrektywa UE dot. pracowników platformowych](#)

[Dyrektywa UE dot. pracowników platformowych](#)

Dyrektywa ma wprowadzić domniemanie prawne określające stosunek umowny między cyfrową platformą pracy a pracownikiem platformowym jako stosunek pracy. Domniemanie

zatrudnienia pracowniczego ma być stosowane we wszystkich postępowaniach administracyjnych i sądowych.

Jednym ze skutków pandemii COVID-19 był szybki rozwój działalności cyfrowych platform pracy, za pośrednictwem których można zamawiać różnego rodzaju usługi, np. dostawy jedzenia, taxi czy drobne naprawy domowe. W skali Unii Europejskiej większość tzw. pracowników platformowych to osoby samozatrudnione, pomimo występowania w wielu przypadkach podporządkowania charakterystycznego dla stosunku pracy. W celu ochrony pracowników platformowych UE finalizuje działania nad Dyrektywą w sprawie poprawy warunków pracy za pośrednictwem platform internetowych. W kwietniu Dyrektywę przyjął Parlament Europejski.

Domniemanie zatrudnienia pracowniczego

Obecnie współpraca platform cyfrowych i osób świadczących za ich pośrednictwem usługi jest niejednolita prawnie na poziomie UE. Dyrektywa ma wprowadzić domniemanie prawne określające stosunek umowny między cyfrową platformą pracy a pracownikiem platformowym jako stosunek pracy. Domniemanie zatrudnienia pracowniczego ma być stosowane we wszystkich postępowaniach administracyjnych i sądowych (w polskich warunkach byłyby to sądy, PIP i ZUS, a także organy podatkowe). Warunkiem zaistnienia domniemania jest sprawowanie przez platformę kontroli nad wykonywaniem zleconej za jej pośrednictwem pracy.

Wystarczy, aby platforma spełniała co najmniej 2 z poniższych kryteriów:

- rzeczywiście określała lub ustalała górne limity poziomu wynagrodzenia,
- zobowiązywała osobę wykonującą pracę do przestrzegania szczególnych wiążących zasad dotyczących wyglądu, postępowania wobec odbiorcy usługi lub wykonania pracy,
- nadzorowała wykonanie pracy lub weryfikowała jakość wyników pracy, w tym drogą elektroniczną,
- skutecznie ograniczała, w tym za pomocą sankcji, swobodę organizowania pracy lub okresów nieobecności, przyjmowania i odrzucania zadań oraz korzystania z podwykonawców lub zastępców,
- skutecznie ograniczała możliwości rozbudowy bazy klientów lub wykonywanie pracy na rzecz osób trzecich.

Domniemanie zatrudnienia pracowniczego ma charakter wzruszalny, a więc platformy będą mogły kwestionować łączące je z pracownikami stosunki umowne i dowodzić przed organami takimi jak PIP czy ZUS oraz przed sądem, że zatrudnienie ma charakter niepracowniczy.

Co z innymi podmiotami zatrudniającymi osoby na umowach B2B?

W teorii Dyrektywa nie wprowadza generalnego domniemania stosunku pracy. Jednak w praktyce powyższe kryteria, które decydują o domniemaniu istnienia stosunku pracy pracowników platformowych, mogą być z łatwością stosowane również w innych umowach B2B.

Czy zatem stosowanie ich tylko w odniesieniu do części pracowników/kontraktorów nie będzie naruszeniem zasady równości? Czy polski ustawodawca w związku z tym zdecyduje się na wprowadzenie domniemania ogólnego, że każdy stosunek prawny, na podstawie którego osoba fizyczna wykonuje pracę, jest stosunkiem pracy? Pewnie niedługo się tego dowiemy. W Polsce stosunki B2B są bardzo powszechne i niewykluczone, że przy okazji wejścia w życie Dyrektywy Polska będzie chciała uregulować je całościowo.

Kontrola algorytmu przez człowieka

Dyrektywa przewiduje także modyfikacje w zakresie zautomatyzowanego podejmowania decyzji przez algorytmy platformy cyfrowej. Dotyczyć to będzie w szczególności takich decyzji

jak ograniczanie, zawieszanie i usunięcie konta pracownika platformowego czy ograniczenie wynagrodzenia.

Platformy będą wyznaczać konkretne osoby kontaktowe, do których pracownicy platformowi będą mogli się zwracać w celu omówienia oraz wyjaśnienia faktów i powodów, które do danej decyzji doprowadziły. Platformy będą także zobowiązane przekazywać pracownikowi pisemne uzasadnienie wszelkich decyzji podejmowanych lub wspieranych przez zautomatyzowany system platformy. Pracownicy będą mogli takie decyzje kwestionować i wnosić o ponowne rozpatrzenie danej sytuacji przez platformę, a Dyrektywa zobowiązuje platformę do rozpatrzenia wniosku w konkretnych terminach (tydzień lub dwa tygodnie).

Stosowanie przepisów Dyrektywy będzie więc wymagało dodatkowych czynności po stronie platformy i wyodrębnienia konkretnych procedur związanych z rozpatrywaniem zautomatyzowanych decyzji podejmowanych przez algorytm.

Link: <https://pracodawcy.pl/ekspertyza-deloitte-dyrektywa-ue-dot-pracownikow-platformowych/>

Źródło: EUR-Lex; Komisja Europejska; Polski Fundusz Rozwoju S.A.; Deloitte Polska (Deloitte Touche Tohmatsu Limited).